

→ Na festivalu u Puli predstavljem dugoočekivani omnibus o ljubavi

Film Sare Hribar najbolji u novim Zagrebačkim pričama

KRATKI FILM

Izdvaja se rad pod mentorstvom Bele Tarra

U konkurenciji „Kratka Pula“ dosad su predstavljena četiri kratka i dva srednjometražna filma. Kao najzreliji istaknuo se „Obid“ Ivice Mušana, nastao na majstorskoj radionici Bele Tarra u Splitu. To je socijalna drama u pet dugih, gotovo dokumentarnih kadrova po uzoru na uglednog mentora, koja vrlo dobro bilježi socijalni trenutak i s lakoćom prenosi emociju. Gledajući ga, osjećali smo radost zbog dobrog uratka i tugu zbog činjenice da je doktorski studij Bele Tarra u Splitu propao.

DRUGI DIO OVO JE KOMPAKTNIJI I UJEDNAČENIJI OMNIBUS OD PRVIH ZAGREBAČKIH PRIČA**Milena Zajović/VLM**
milena.zajovic@vecernji.net

U Puli je predstavljen dugoočekivani omnibus Zagrebačke priče 2 povezan temom ljubavi i sličnim socijalnim kontekstom u kojem se pojavljuje većina likova. Omnibus otvaraju „Kruške“, intimna priča o odnosu oca i kćeri koji pretresaju uspomene večer prije njegova vjenčanja za mnogo mladu djevojku.

Kad se skriva razvod

U priči temeljenoj na emocijama najveći je problem što gotovo do kraja filma ne vjerujemo odnosu kćeri (Aleksandra Stojaković) i oca (Siniša Popov), što film ostavlja u domeni prosječnosti. Nakon njega slijedi „Ali, tata, ti me voliš“, upečatljiv kratki film Sare Hribar, ujedno najuspjeliji u čitavom omnibusu. Odlični Dijana Vidušin, Stjepan Perić i vrlo prirodna Nika Trenc glume disfunkcionalnu obitelj koja pokušava prikriti razvod braka tako što se suprug ujutro ušuljava u stan, a iz njega se iskrađa nakon što malena zaspi. Slijedi komična „Mucica“ Alda Tardožija, o dječaku koji prvi put sam kreće u školu, a roditelji ga prate pokrećući lavinu neželjenih događaja. Mali Alex Rakoš zabavan je i dobro funkcionira pred kamerom, a najbolji dijelovi

filma gegovi su bez dijaloga. Slijedi „Otac“ Ivana Sikaviće, dobro napravljen film o „tipično muškom“ nadmetanju oca i sina, koje se rasplamsa na jarunskoj obali, kamo otac (Goran Radaković) odvlači sina (Matija Cigir) nakon što ga pokupi s trijeznjenja u policiji.

Visković i naturšćici

Kao jedina socijalna drama tu je vrlo dobro režiran „Može neko čik bacit odozgo“ Josipa Viskovića, čija se odluka o angažiranju naturšćika pokazala punim pogotkom u odabiru vrlo prirodnog Nikole Miljanovića, što na žalost nije bio slučaj s iritantnom Katjom Črevar u ulozi mlade trudnice koja živi s dečkom i njegovim ocem alkoholičarom. Film zatvara „Na kvadrat“ Radislava Jovanova Gonza, u kojem Ivana Roščić i Judita Franković glume disfunkcionalni lezbijski par. U cjelini, drugi dio Zagrebačkih priča kompaktniji je i ujednačeniji omnibus, nijedan dio kojega nije preskočio ljestvicu kvalitete postavljene „Žutim mjesecom“ Zvonimira Jurića iz prvog dijela, no svakako ima svoje svijetle trenutke.

Većina priča posvećenih ljubavi osvaja emocijama, a Mucica i humorom